

[Aage Fogh.]

se, at man, naar man anerkender det rette og rimelige i, at alle andre Erhvervs Arbejdere organiserer sig, ikke anerkender det samme for Landbrugets Vedkommende. Det har da ogsaa vist sig i Praksis, at hvor dette er sket, gaar det fortrinligt. Jeg forstaar derfor ikke, at Repræsentanter for det mindre og middelstore Landbrug søger at lægge sig i Selen for at hindre, at ordnede Arbejdsforhold indføres paa de store Landbrugsbedrifter.

Hvis man kan dømme efter Forholdene, som de ligger i Dag, og hvis man tør haabe paa, at der ikke sker Ting, vi ikke er i Stand til at overse, saa bedømmer jeg Situationen saaledes, at det er forsvarligt at sige til Ungdommen ude paa Landet: De Vilkaar, der nu bydes, baade under jeres Oplæring, og hvis I vil gaa ind under de Betingelser, der er afstukket gennem Statens Jordlovgivning, er saaledes, at I vil kunne faa Arbejdsvilkaar i Lighed med, hvad der kan opnaas inden for andre Erhverv; hvis I har Lyst og Interesse for Landbruget, er det derfor forsvarligt at blive i Erhvervet og søge at føre det videre.

Jeg føjer til, at desværre lykkedes det ikke Landbrugsorganisationerne paa det nuværende Tidspunkt at komme til Enighed om en Gældsordning, der kan rydde den Gældsbyrde af Vejen, der ligger som en Hindring for Erhvervets frie Udfoldelse. Det lykkedes ikke nu, men jeg udtaler det Haab og Ønske, at vi i hvert Fald i indeværende Samling maa gaa videre med Hensyn til Gældssanereringen i Overensstemmelse med det Krav, der er fremsat af de jyske Husmænd, hvilket Krav jeg helt ud kan give min Støtte.

Jeg er ikke et Øjeblik i Tvivl om, at før eller senere maa det større og det mindre Landbrug samles i Kravet og Ønsket om en Gældsordning, der rydder den Gældsbyrde af Vejen, der nu ligger som en uoverstigelig Hindring. Det er beklageligt, at det ikke for længst er sket, og jeg forstaar ikke, hvorfor man fra anden Side ikke har været villig dertil. Jeg tror, den Tid vil komme, og jeg opfordrer til, at man fra den Side, der har Forbindelse med Landbruget, holder op med den evindelige Klagesang, som under denne Diskussion vistnok har faaet sit stærkeste Udtryk gennem det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, og at man siger Sandheden om Tingene, fortæller det, som det er: at der har været Fremgang fra Kriseaaret 1931—32 og til nu. Denne Fremgang har ikke været tilstrækkelig; men da det fra alle Sider er-

kendes, at det danske Landbrug er vort Hovederhverv, er det ogsaa vor Pligt at arbejde paa at lægge Forholdene saaledes til Rette, at dette Erhverv kan føres videre paa tilfredsstillende Maade.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, fremsatte et Par Udtalelser om de frie Ungdomsskoler og mente, at vi maatte frem imod en forøget Støtte til disse Skoler. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om Regeringen staar bag denne Udtalelse. Jeg minder om, at i Fjor, da Landbrugsskolernes, Højskolernes og Husholdningsskolernes Forhold var til Behandling her i Tinget, viste det sig, at Regeringen ikke havde nogen større Interesse for at øge Støtten til disse Skolers Arbejde. Jeg minder om, at Regeringsforslaget i saa Henseende gik ud paa at forøge Understøttelsen fra 35 Kr. til 40 Kr. pr. Elev om Maanedes, altsaa Regeringens dengang udtalte Interesse gemtes i 5 Kr. pr. Maaned for hver Aarselev. Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, om Regeringen nu har faaet en ny Stilling, som vil give sig Udslag paa den Maade, at man vil stille Forslag her i Rigsdagen om, at der ydes disse Skoler en større Støtte end tidligere.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har Ordet for en kort Bemærkning.

Aage Fogh: Til det ærede Medlem Hr. Grønning maa jeg maaske sige, at det var ogsaa det, jeg spurgte om. Jeg spurgte udtrykkeligt den højtærede Undervisningsminister, om der ikke var Anledning til en Udtalelse om dette Spørgsmaal, og jeg tænker, at Ministeren vil svare paa det til sin Tid. Jeg føjer dog til, at naar det ærede Medlem Hr. Grønning siger, at Interessen dækkedes af 5 Kr., saa ved jeg ikke, hvor meget det ærede Medlem har fulgt med i disse Ting. Hvis det ærede Medlem havde fulgt helt med, vilde han kunne vide, at i Fjor blev det Beløb, der stilles til Raadighed til Understøttelse af Elever i den frie Ungdomsskole, forøget med ca. 150 000 Kr., og i Aar er det, saa vidt jeg husker, forøget med 170 000 Kr., saa Interessen er der. Jeg haaber, den gaar videre; jeg venter, at vi begge faar et tilfredsstillende Svar af Undervisningsministeren.